

Datum: 01.09.2026

Medij: N1

Emisija: Novi dan, N1

Autori: Redakcija

Teme: bezbednost u saobraćaju i saobraćajna signalizacija

	Početak	Trajanje
Emisija	01.09.2026 08:00:00	240:00
Prilog	01.09.2026 10:37:00	9:26

Naslov: Deca; Bezbednost u saobraćaju; Uloga roditelja

[Pogledaj video prilog](#)

8358

Deca; Bezbednost u saobraćaju; Uloga roditelja

A početak školske godine znači i više dece na ulicama, ali i posebna pravila za vozače u zonama škola.

I od danas poseban oprez: smanjena brzina, propuštanje dece na pešačkim prelazima i zabrana parkiranja na mestima koja zaklanjaju pogled, samo su neka od pravila kojih vozači moraju da se pridržavaju.

Višeće nam reći Tijana Zarić. Tijana, na šta posebno treba obratiti pažnju, pogotovo ovih prvih školskih dana? Na šta posebno treba obratiti pažnju, odnosno koji su najveći rizici kada je reč o deci i bezbednosti dece u saobraćaju? Evo, na samom početku školske godine razgovaramo sa Damirom Okanovićem iz Komiteta za bezbednost u saobraćaju. Ovo nije nova tema, ali je veoma važna, i evo, neka bude početak školske godine povod za to. Šta su, da se podsetimo još jednom, šta su najveći rizici i koje su obaveze vozača u zonama škole? Pa, hajde da budemo vrlo konkretni.

Jedna od najopasnijih situacija, i situacija gde deca najčešće stradaju, jeste kada dete započinje prelazak obeleženog pešačkog prelaza. Jedno vozilo se zaustavlja da propušta dete, dete nastavlja da se kreće pešačkim prelazom, a onda, u susednoj saobraćajnoj traci, drugo vozilo se ne zaustavlja i udara u dete. Dakle, vozači, kada vidite vozilo koje se zaustavlja ili se zaustavilo ispred obeleženog pešačkog prelaza, to je znak da je tu pešak i daćete ga uočiti svaki čas.

Morate, bez obzira što u tom trenutku ne vidite pešaka, da ga očekujete, odnosno da se zaustavite, jerće se pešak pojaviti. To se odnosi i na situaciju kada se krećete u istom smeru kao vozilo koje se zaustavlja, tako i u suprotnom smeru. Dakle, iz suprotnog smera može biti, na primer, autobus koji je već prošao pešački prelaz, ali je gužva, pa je zaustavljen, i da se iza zadnjeg dela autobusa, na pešačkom prelazu, pojavi dete. Dakle, pešaci, molim vas, to važi i za decu, ali i za sve ostale: pešački prelaz je mesto na kojem imate razloga da očekujete nailazak pešaka.

Ukoliko, iz nekog razloga, nemate dovoljnu preglednost pešačkog prelaza, to ne znači da smete da nastavite brzinom kao da pešak prosto ne može tu da se pojavi. Ne, naprotiv, dužni ste da prilagodite brzinu, tako da, ako se pešak pojavi na pešačkom prelazu, da ga propustite, a ako se uverite da ga nema, onda tek možete da vratite nogu na gas i da produžite dalje. Da podsetimo još jednom i koja su to pravila kada je reč i o saobraćajnoj signalizaciji, i koje to sve propise vozači moraju da poštuju u zoni škole. Ograničenje brzine je 30 km/h. Nekiće reći: "Pa to je previše malo", ali to je brzina koja garantuje najveću moguću šansu da oprostimo grešku deteta.

Dakle, u zoni 30 može da se desi, i ako ne bi smelo, da dete istrči na kolovoz za loptom, ili zato što je video drugara kojeg nije video tokom celog raspusta, pa potrči da se pozdravi sa drugom ili sa drugaricom.

U tom slučaju, ako udarimo dete pri brzini do 30 km/h, velike su šanse daće dete preživeti taj sudar i daće ga preživeti bez težih posledica. Ukoliko vozimo brzinom većom od 30 km/h, onda najverovatnije nećemo oprostiti detetovu grešku, negoćemo ga poslati ili u bolnicu ili na neko još gore mesto.

Videla sam na društvenim mrežama da se ljudi žale u reonu, odnosno u ulici u kojoj se nalazi Šesta beogradska gimnazija. Rekonstruiše se kolovoz, i iz tog razloga još uvek nema odgovarajuće saobraćajne signalizacije. Ko je u tom slučaju odgovoran? Pa, nije sve na vozačima, a tek nije sve na deci. Ima nešto i do onoga ko upravlja putevima, odnosno infrastrukturom.

Dakle, ne postoji opravdanje da zona škole ne bude obeležena, da svi elementi zaštite koji treba da postoje budu na svom mestu, bez obzira na to da li se izvode radovi ili postoji neka smetnja.

Bezbednost dece je apsolutni prioritet. Ako pričamo o infrastrukturi, imamo još problema, a to je da se deca negde kreću na putu od kuće do škole i nazad, a nema javne rasvete uopšte na tom delu puta. Imamo saobraćajnice gde deca nemaju ni trotoar, već moraju, prinuđena su da se kreću kolovozom. Imamo saobraćajnice gde imamo trotoare, ali su oni permanentno zauzeti automobilima i drugim vozilima, a nadležni organi ne preduzimaju ništa da spreče to nepropisno parkiranje. Dakle, vozači imaju svoje obaveze, imaju deca, odnosno roditelji, ali imaju i oni koji upravljaju, odnosno održavaju infrastrukturu. Šta bi bio savet koji bi svaki roditelj trebalo da uputi svom detetu kada je reč o bezbednosti u saobraćaju?

Pre svega, da shvatimo da ne postoji trenutak kada vi prosto procenite da je dete sada sposobno da samostalno ide u školu i nazad, i završili ste s tim. Ne.

I kada dete krene da samostalno učestvuje u saobraćaju, morate neprestano, ne svakog dana, ali s vremena na vreme, periodično, da popričate sa njim, da ga pitate: "Kako je danas bilo na putu do škole?

Da li si zaboravio pravila? Da li postoji neka nova opasnost koju si uočio, a o kojoj nismo pričali?" Pa, koja je to opasnost? I onda idete za tim da rešite taj problem.

Datum: 01.09.2026

Medij: N1

Emisija: Novi dan, N1

Autori: Redakcija

Teme: bezbednost u saobraćaju i saobraćajna signalizacija

	Početak	Trajanje
Emisija	01.09.2026 08:00:00	240:00
Prilog	01.09.2026 10:37:00	9:26

Naslov: Deca; Bezbednost u saobraćaju; Uloga roditelja

[Pogledaj video prilog](#)

Dakle, nema opuštanja, i deca upravo najviše stradaju, ne kada su đaci prvaci, nego baš onda kada porastu, dakle u 9. i 12. godini života, kada uđu u neku rutinu i kada prosto smatraju da su potpuno bezbedni. E, tada najčešće naprave grešku.

Koliko se radi na edukaciji dece u školama kada je reč o bezbednosti u saobraćaju?

Da li bi možda i tu moglo da se učini nešto više? Srbija ima dokument koji se zove Strategija bezbednosti saobraćaja, i taj dokument važi do 2030. godine.

Taj dokument su pisali i stručnjaci, i profesori, i državni službenici, i svi oni koji su na bilo koji način relevantni za oblast bezbednosti saobraćaja. Taj dokument sadrži jedan čitav niz mera i aktivnosti koje treba sprovesti da bismo bili bezbedniji generalno, ali je kao najvažnija mera, znači mera broj 1, istaknuto saobraćajno obrazovanje i vaspitanje. To je ono što mi nemamo.

Dakle, već 17 godina Ministarstvo prosvete se nije odobrovoljilo da usvoji Nastavni plan i program saobraćajnog obrazovanja i vaspitanja, i to ne samo za osnovne, nego i za srednje škole.

Dakle, tu je najveći potencijal da mi konačno se odlepimo od tog dna i da ne budemo više najnebezbednija država u Evropi po pitanju bezbednosti saobraćaja. Nekiće reći: "Ma ne, ne, kazne su ipak rešenje." Kazne treba da postoje, i jesu delimično rešenje. Ali upravo je najveći potencijal u tome da vi jedno dete, od kad se rodi, polako formirate, formirate mu ispravne stavove, formirate mu odgovarajući nivo svesti, učite ga koje su opasnosti nebezbednog ponašanja, i onda, kada to dete jednog dana dođe u auto školu i dobije vozačku dozvolu, ono je kompletno izgrađen i svestan učesnik u saobraćaju. Mi, nažalost, to nemamo. Za sada se u školama uči nešto jako malo, fond časova je simboličan. To je šta znači crveno, šta znači zeleno, šta znači pešački prelaz, ali one konkretne stvari koje bi deca trebalo da uče, ne uče. Posebno sada moram da se osvrnem na električne trotinete. Dakle, oni su novina i u sistemu i u zakonu generalno.

Dakle, već 3 godine postoje električni trotineti, ali u našim školama se o tome ne uči ništa.

Roditelji, sad jako važna informacija za vas: dete do 14. godine ne sme da upravlja električnim trotinetom u javnom saobraćaju. Nikako, ni pod kojim uslovom. Svaki roditelj koji omogući detetu mlađem od 14 godina da upravlja trotinetom, električnim trotinetom, krši zakon.

Ukoliko to dete izazove saobraćajnu nezgodu ili strada u saobraćajnoj nezgodi, postoji i odgovornost roditelja, i roditelj može da odgovara i krivično za zanemarivanje deteta.

Ako je dete starije od 14 godina, ima pravo da upravlja, ali samo na saobraćajnicama gde je ograničenje do 30 km/h, i dete u tom slučaju mora imati svetloodbojni prsluk i mora imati zaštitnu kacigu za bicikle.

Dakle, dragi roditelji, električni trotinet nije igračka, i nemojte ga kupovati samo zbog toga što sva druga deca imaju, a samo vaše dete nema, pa da, eto, na taj način utešite dete. Morate da budete svesni da je to jako opasna stvar ako se ne upotrebljava kako treba, i da posledice mogu da budu jako teške.

Hvala vam mnogo što ste govorili za program televizije N1. Čuli ste Damira Okanovića iz Komiteta za bezbednost u saobraćaju. Dakle, oprez je savet svakako za sve vozače, ali čuli ste, ako to ne radi u dovoljnoj meri škola, roditelji su takođe u obavezi da na vreme edukuju svoje dete.

Hvala ti. Bila je ovo Tijana Zarić.

